

da vi forrige Gang havde Sagen til Behandling, at man der absolut maa skelne mellem, hvad der er en ren Bagatel, hvad der kan kaldes et mindre eller maaste lidt større Uheld, og hvad der i Virkeligheden kan forjæne Navn af Ulykkestilfælde. Og vilde man virkelig gaa saa vidt, som de 2 ærede Medlemmer foreslaa og have talt for, at man gav Understøttelse for enhver som helst Bagatel, enhver som helst Rist, en Arbejder kunde gaa under Arbejdet . . . (B. Holm: Det have vi ikke foreslaaet). Ja, naar det ærede Medlem siger, at det have de ikke foreslaaet, saa har det ærede Medlem da været med til at foreslaa, at man skulde give Understøttelse, naar vedkommende Arbejder var kommen saa meget til Skade, at hans Arbejdsevne var enten helt eller delvis forringet ud over et Tidsrum af 7 Dage. Men det forekommer mig, at man meget godt kan enten saa en Rist i Fingeren eller skære sig en Ubetændelighed i en Finger, saaledes at det kan vare ud over 7 Dage. Og jeg vil tilmed gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at da alle Mennesker, som bekendt, ikke ere saa gode som de burde være, saa vil netop det ærede Medlem ved at sætte en saa kort Frist give Anledning til, at en hel Masse Mennesker kunne være i alt Fald fristede til at simulere; thi det kan godt være saadan, at de sige til sig selv: Nu ere vi en Gang komne ud af Arbejdet nogle saa Dage, maaste kunne vi have godt af at gaa fri nogle Dage endnu. Kort sagt, jeg tror, der ligger en Fare overfor saadanne mindre rettænkende Personer. Naa, jeg skal ikke komme dybere ind paa det, jeg gjorde mine Bemærkninger til det, da vi for nogle Dage siden havde Sagen til Behandling, og jeg vil kun her nok en Gang pointere, at der bør gøres dette Skel mellem rene Bagateller og Uheld, og hvad der virkelig er Ulykkestilfælde, og det Skel maa sættes højere end 7 Dage. Der er derfor foreslaaet, at man gik til 6 Uger. Efter de Oplysninger, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds (B. Holm) nu kom med fra Helsingørs Skibsværft, var det ganske vist saa, at en hel Række af de Uheld, som der vare foregaaede, vilde saa ikke falde ind under Forsikringen. Men det er jo ganske naturligt; thi det ærede Medlem har jo derigennem selv beviist, at den langt overvejende Del af de Uheld, der der have fundet Sted, i Virkeligheden ikke vare andet end Uheld og ikke noget, man kunde kalde Ulykkestilfælde. Dertil kommer ogsaa, at naar vi nu, som jeg haaber, gennemføre en Fattiglov, der giver fri Løge i alt Fald, og fri Befordring efter Løgen, og naar vi, som jeg ogsaa

haaber, snart komme saa vidt, at vi gennemføre en Sygekasselov med Bestemmelse om, at Sygekasserne saa Tilskud baade fra Stat og Kommune, saa tror jeg ogsaa, vi derigennem i alt Fald hjælpe adskilligt til, at Folk kunne værge sig under de smaa Uheld, saaledes at det bliver særlig de store, man ved et Forslag som dette maa tage Sigte paa. Med Henhyn til, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds (B. Holm) gjorde opmærksom paa, om Ordene „særlig Fare“, forekommer det mig dog egentlig ikke, at det er saa urimeligt, at Ordet „særlig“ bliver staaende, og Tallet har jo ogsaa været enigt i at beholde det, fordi det ikke er noget urimeligt i, at man siger, at alle disse Erhverv, som falde ind under Forsikringen, ogsaa maa være Erhverv, der ere forbundne med nogen Fare, og det udtrykkes vel nærmest derigennem, at de ere forbundne med „særlig“ Fare. Hvad angaar Stenhugning, Skortensfejning og Slutning af Ildbrande, som det ærede Medlem udtrykke sig om, gjorde opmærksom paa, skal jeg dertil kun sige, at Stenhugning vil, om ikke i alle, saa dog i de allerfleste Tilfælde, falde ind under Løven; Skortensfejning ligesaa, og hvad angaar Slutning af Ildbrande, bliver det jo en ganske ejendommelig Ting, fordi der ved Slutning af Ildbrande paa Landet ingen Arbejdsgiver er. Der trommer man jo Folk sammen fra hele Omegnen, for saa vidt man kan, de blive opmærksomme paa Ildbranden, og de komme da hver med sin Sprøjte, uden at der er nogen Arbejdsgiver. Jeg er af den Anskuelse, at hvis Folk virkelig kom til Skade ved en saadan Lejlighed, vilde de alligevel — i alt Fald alle de paa Landet — falde ind under Forsikringen. Jeg tror dermed at have sagt, hvad jeg behøver at sige overfor de Bemærkninger, der ere fremkomne fra de to ærede Medlemmer. — Jeg skal saa gaa over til at sige et Par Ord om det Vædringsforslag, som foreligger fra det ærede Medlem for Bejle Amts 2den Valgfreds (Berg). At gaa ind paa det Forslag i Gulstheberne og gennemgaa det med ham i et to Timers Foredrag, som vi hørte af ham forleden, er Tiden jo for det første for langt fremrykket til, og det føler jeg mig for det andet heller aldeles ikke fristet til, men der er dog adskillige Ting, som jeg ikke kan undlade at gøre baade det høje Ting og det ærede Medlem opmærksom paa. Naar han for det første anter over, at det foreliggende Forslag ikke tager Sigte vidt nok — om jeg saa maa sige — tager for saa ind under Forsikringen, kan han jo nok have Ret deri, og det er da ogsaa baade i Be-